

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu ensimmäinen jaosto)
27 päivänä marraskuuta 2002 ***

Asiassa T-291/01,

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH, kotipaikka Dessau (Saksa),

Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, kotipaikka Neubrandenburg (Saksa),

Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, kotipaikka Schwäbisch Hall (Saksa),

Stadtwerke Tübingen GmbH, kotipaikka Tübingen (Saksa),

Stadtwerke Uelzen GmbH, kotipaikka Uelzen (Saksa),

edustajanaan asianajaja D. Fouquet,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuzsitz ja J. L. Buendía Sierra, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että komissio on lainvastaisesti jättänyt tutkimatta Saksan liittotasavallan ydinvoimatoimintaa harjoittaville toimijoille antamat ja ilmoittamatta jätetyt tuet.

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),**

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Azizi, R. M. Moura Ramos, M. Jaeger ja H. Legal,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Kantajat ovat kunnallisia energiantuotantolaitoksia, joiden kotipaikka on Saksassa, ja ne ovat 19.11.1999 päivätyllä kirjeellään pyytäneet komissiota aloittamaan EY 87 ja EY 88 artiklan mukaisen valtion tukea koskevan tutkintamenettelyn, joka kohdistuu Saksan myöntämään verovapautukseen niille rahastoille, jotka ydinvoimalatoimintaa harjoittavat toimijat ovat perustaneet niiden toiminnan lopettamisen ja säteilevien ydinpolttoainepanosten ja ydinjätteen hävittämisen rahoittamiseksi.
- 2 Komissio on 18.4.2000 päivätyllä kirjeellään ilmoittanut vastaanottaneensa kantajien selvittämistoimia koskevan vaatimuksen. Se on täsmentänyt niille käynnistäneensä riidanalaisen verojärjestelmän alustavan tutkintavaiheen.
- 3 Komission 17.7.2000 päivätyn kirjallisen pyynnön johdosta Saksan liittotasavalta on esittänyt 12.2.2001 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa kantajien tutkintatoimia koskevaan vaatimukseen.
- 4 Useiden kirjelmien vaihdon jälkeen kantajat ovat 29.8.2001 päivätyllä kirjeellä, joka saapui komissioon 30.8.2001, EY 232 artiklan toisen kohdan nojalla kehottaneet komissiota tekemään ratkaisun asiansa käsittelyn jatkamiseksi.

- 5 Kantajat ovat vaatineet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 30.11.2001 saapuneella kanteella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on todettava komission rikkoneen EY 232 artiklaa, koska se ei ole tutkinut kantajien tutkintatoimia koskevaa vaatimusta ja koska se ei ole tehnyt riidanalaisen verojärjestelmän tutkintaa koskevaa ratkaisua kahden kuukauden kuluessa 29.8.2001 päivätyn ratkaisun tekemistä koskeneen kehotuksen vastaanottamisesta.

- 6 Komissio on vastineessaan todennut, että se on 11.12.2001 tehnyt päätöksen, jonka mukaan riidanalaisia verovapautuksia ei katsota EY 87 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtion tueksi (jäljempänä päätös). Komission mukaan päätös on annettu tiedoksi Saksan viranomaisille 13.12.2001, ja sen jälkeen se on toimitettu kantajien asiamiehelle 16.1.2002, kun Saksan viranomaisille myönnetty määräaika vaatia päätöksen mahdollisesti sisältämien luottamuksellisten tietojen poistamista oli kulunut.

- 7 Kantajat ovat 5.3.2002 jättämälläan kirjelmällä vaatineet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan kanteen jääneen vaille kohdetta, koska komissio on korjannut laiminlyönnin tekemällä päätöksen.

- 8 Lisäksi kantajat ovat vaatineet, että komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska kantajien mukaan se on vastuussa kanteen nostamisesta ja kaikista siitä aiheutuneista kustannuksista.

- 9 Lausunnon antamisen raukeamista koskevaan vaatimukseen antamassaan vastineessa komissio on ilmoittanut vastanneensa kantajien ratkaisun tekemistä koskeneeseen kehotukseen ja näin ollen se on katsonut, että kanne on tosiasiallisesti jäänyt vaille kohdetta.
- 10 Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH ja Wuppertaler Stadtwerke AG ovat nostaneet päätöksen kumoamiseksi kanteen, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.3.2002 asianumerolla T-92/02.
- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti (ks. mm. asia C-282/95 P, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 18.3.1997, Kok. 1997, s. I-1503, 30 ja 31 kohta) on niin, että kun komissio määrittelee kantansa EY 232 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla laiminlyöntikanteen nostamisen jälkeen, kuten tässä asiassa, laiminlyöntin toteamiseksi nostetulla kanteella ei enää ole kohdetta.
- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että lausunnon antaminen laiminlyöntikanteesta raukeaa, mistä asianosaiset ovat yksimielisiä.

Oikeudenkäyntikulut

- 13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa säädetään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

- 14 Toisin kuin kantajat väittävät, ei ole kiistatonta, että komissio olisi tehnyt päätöksen pelkäämään kantajien ratkaisun tekemistä koskeneen kehotuksen tai lainlyöntikanteen johdosta.
- 15 Edellä kuvatuista tosiseikoista ilmenee, että Saksan viranomaiset, joille komission oli ilmoitettava kantajien tutkintatoimia koskevasta vaatimuksesta, ovat 12.2.2001 esittäneet huomautuksensa siitä.
- 16 Komission päätöksen tekemiseen käyttämä kymmenen kuukauden aika ei tässä tapauksessa vallitsevissa olosuhteissa oikeuta toteamaan, että se olisi päätöksenteossa ylittänyt kohtuullisen määräajan.
- 17 Komission tehtävänä oli esittää oikeudellisesti riittävä näyttö siitä, että riidanalaiseen verojärjestelmään ei sovelleta EY 87 ja EY 88 artiklaa, kuten se päätöksessä toteaa. Sillä oli näin ollen aihetta luottaa siihen, että sen oikeudellinen kanta, joka on täysin vastakkainen kantajien kantaan nähden, riitautetaan päätöksestä nostettavalla kumoamiskanteella.
- 18 Näissä olosuhteissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo olevan kohtuullista, että asianosaiset vastaavat itse omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Lausunnon antaminen käsiteltävänä olevassa asiassa raukeaa.**
- 2) **Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti